

6. Ako zakonodavstvo države članice ne tretira registrirane zajednice u svim aspektima jednako kao brak, treba li navedenu odredbu Direktive tumačiti na način da te zajednice ni u kojem slučaju ne daju pravo na status člana obitelji, čak ni s obzirom na navedeno u članku 37.?
7. Treba li spomenutu odredbu Direktive tumačiti na način da tretman jednak braku mora obuhvatiti svaku situaciju ili pravnu posljedicu? Ako jednakovrijednost u tom smislu ne treba biti potpuna, u kojim aspektima ta dva statusa u svakom slučaju trebaju biti istovjetna?
8. Je li ili može li za potrebe moguće primjene navedene odredbe Direktive biti relevantna činjenica razlikuje li zakonodavstvo države članice razlikuje pojmove upisa („bejegyzés”) i registracije („regisztráció”) ili ih koristi bez razlikovanja?
9. Treba li članak 37. Direktive tumačiti na način da se u skladu s njim propis države članice koji ne nalaže jednakovrijednost izvanbračnih zajednica i braka valja smatrati povoljnijom odredbom nacionalnog prava?

(¹) Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i [boravak] na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (SL L 158, str. 77.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 42.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. listopada 2014. uputio Tribunal Supremo – Sala Tercera Contencioso-Administrativo (Španjolska) – Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA) i drugi protiv Administración del Estado i drugih

(Predmet C-470/14)

(2015/C 007/18)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo, Sala Tercera Contencioso-Administrativo

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA) i Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos (VEGAP)

Tuženici: Administración del Estado, Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los contenidos Digitales (AMETIC), Entidad de Gestión, Artistas, Intérpretes o Ejecutantes y Sociedad de Gestión de España (AIE), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), Sociedad General de Autores y Editores (SGAE), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO) i Artistas Intérpretes, Sociedad de Gestión (AISGE)

Prethodna pitanja

1. Je li sukladan članku 5. stavku 2. točki (b) Direktive 2001/29 (¹) sustav pravične naknade za privatno reproduciranje koja se, procijenjena na temelju stvarno uzrokovane štete, financira iz sredstava općeg državnog proračuna, iako se time ne osigurava da korisnici privatnih reprodukcija snose trošak navedene naknade?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, je li sukladna članku 5. stavku 2. točki (b) Direktive 2001/29 obveza da se iznos sredstava općeg državnog proračuna namijenjenih pravičnoj naknadi za privatno reproduciranje odredi unutar proračunskih ograničenja utvrđenih za svaku proračunsku godinu, iako se navedena naknada izračunava na temelju stvarno uzrokovane štete?

⁽¹⁾ Direktiva 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu (SL L 167, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 119.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. listopada 2014. uputio Symvoulio tis Epikrateias (Grčka) –
Općina Cropia-Attica protiv Ministarstva okoliša, energetike i klimatskih promjena**

(Predmet C-473/14)

(2015/C 007/19)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Symvoulio tis Epikrateias

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Općina Cropia-Attica

Tuženik: Ministarstvo okoliša, energetike i klimatskih promjena

Prethodna pitanja

1. Je li prostorni plan gradske metropolitanske aglomeracije, koji utvrđuje opće ciljeve, smjernice i programe za prostorno i urbanističko planiranje šire površine aglomeracije, postavljajući pojedinačno, među svojim posebnim ciljevima, cilj zaštite planinskih masiva koji je okružuju kao i ograničavanje gradskog širenja, plan koji nadležnom upravnom tijelu može dopustiti da procjeni okoliša iz članka 3. Direktive 2001/42/EZ ⁽¹⁾ (SL L 197) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 17.), kako ga Sud Europske unije tumači u presudi od 22. ožujka 2012. u predmetu C-567/10, Inter Environnement Bruxelles i dr., točka 42., ne podvrgne plan koji je naknadno donesen dekretom na temelju zakonskog odobrenja i koji je sadržavao gore navedeni prostorni plan te kojim su uspostavljena područja zaštite za jedan od gore navedenih planinskih masiva i za njime dopuštene uporabe i djelatnosti u cilju točnog određivanja i ostvarivanja ciljeva zaštite planinskih masiva i ograničavanja gradskog širenja?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prethodno pitanje, postavlja se pitanje je li, u slučaju kada u trenutku donošenja plana specifikacije u okviru hijerarhijskog niza akata prostornog planiranja nije bila provedena strateška procjena okoliša predviđena Direktivom 2001/42/EZ, spomenuta u 1. pitanju, takvu procjenu potrebno provesti prilikom donošenja akta specifikacije navedenog plana koji ulazi u vremensko područje primjene direktive?
3. U slučaju negativnog odgovora na 2. pitanje, postavlja se pitanje može li se dekret – koji sadrži odredbe o mjerama zaštite, aktivnostima i dopuštenoj uporabi na području koje je obuhvaćeno nacionalnim dijelom mreže NATURA poput SIC (područje od značaja za Zajednicu), ZSC (posebno područje očuvanja) i ZPS (područje posebne zaštite), i premda se tim odredbama uvodi sustav apsolutne zaštite prirode koji dopušta samo postavljanje protupožarnih uređaja, upravljanje šumama i izletničke staze, ali iz pripremljenih akata za donošenje tih odredbi ne proizlazi da su u obzir bili uzeti ciljevi očuvanja tih područja, odnosno posebne značajke okoliša na temelju kojih su odabrane da budu dio mreže NATURA; u slučaju u kojem na temelju istih odredbi na predmetnom području i dalje postoje uporabe koje već više nisu dopuštene samo zato što su bile u skladu s prijašnjim sustavom zaštite – smatrati planom upravljanja u smislu članka 6. stavka 3. Direktive 92/43/EEZ ⁽²⁾ (SL L 206), prije čijeg donošenja, prema tom članku u vezi s člankom 3. stavkom 2. točkom (b) gore spomenute Direktive 2001/42/EZ, nije postojala obveza provedbe strateške procjene okoliša?